

Postanowienie z dnia 18 marca 1998 r.

I PKN 22/98

Jeżeli adres podmiotu gospodarczego przed wszczęciem procesu jest inny niż wskazany w rejestrze sądowym jako jego siedziba i w toku procesu nie wskazuje zmiany adresu dla doręczeń pism sądowych (art. 133 § 2a i 2b KPC), to nie może skutecznie w kasacji zarzucać naruszenia art. 136 § 1 KPC.

Przewodniczący SSN: Roman Kuczyński (sprawozdawca), Sędziowie SN: Józef Iwulski, Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 marca 1998 r. sprawy z powództwa Jacka R. przeciwko Spółce z o.o. "K." w W. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji strony pozwanej na postanowienie Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 24 września 1997 r. [...] w przedmiocie przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego

p o s t a n o w i ł :

o d d a l i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Wyrokiem zaocznym z dnia 5 marca 1997 r. Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Bytomiu przywrócił powoda Jacka R. do pracy w pozwanej Spółce z o.o. "K." w W. i zasądził 8.620,80 zł tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy oraz 2.107,30 zł tytułem wynagrodzenia za miesiąc listopad 1996 r. Wobec niepodejmania przez pozwaną ani wezwań na rozprawy, ani wyroku, Sąd stwierdził prawomocność wyroku z dniem 10 kwietnia 1997 r.

W dniu 18 kwietnia 1997 r. wpłynął do Sądu wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego uzasadniony tym, że poz-

wana wynajęła lokal, który wskazywała jako swoją siedzibę (W., ul. P.), zaś najemca zobowiązał się do przyjmowania korespondencji i zawiadomił pozwaną o toczącej się sprawie po upływie terminów procesowych.

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 1997 r. Sąd Rejonowy w Bytomiu oddalił wniosek pozwanej, zaś Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach postanowieniem z dnia 24 września 1997 r. oddalił zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu pierwszej instancji.

Od postanowienia Sądu Wojewódzkiego pozwana wniosła kasację zarzucając (w uzasadnieniu) naruszenie art. 136 KPC i kwestionując prawidłowość doręczeń dokonywanych przez Sąd pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Kasacja jest bezzasadna, a zarzut naruszenia przepisu art. 136 § 1 KPC chybiony, bowiem przepis ten dotyczy obowiązku zawiadomienia przez strony sądu o zmianie miejsce swego zamieszkania w toku procesu, a nie przed jego wszczęciem. Nadto przepis ten w ogóle nie dotyczy przesłanek przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowych (art. 167-172 KPC).

W przedmiotowej sprawie - jak to wynika z dołączonego do pisma rozwiązującego stosunek pracy, od którego powód, zgodnie z zawartym w nim pouczeniem odwołał się do Sądu - wskazany jest w pieczętce adres pozwanej w W., ul. P. Słusznie zatem powód tylko ten adres wskazał jako adres pozwanej. Sąd pierwszej instancji na pierwszą rozprawę wezwał pozwaną pod tym adresem z 22-dniowym wyprzedzeniem za zwrotnym poświadczeniem odbioru. Z adnotacji na wezwaniu wynika, że wobec niemożności doręczenia bezpośrednio adresatowi pismo sądu (zawierające odpis pozwu) było złożone w urzędzie pocztowym 23 stycznia 1997 r. i opatrzone jest ono pieczęciami poczty w W. z datami 31 stycznia 1997 r. i 28 lutego 1997 r. Rozprawę w dniu 12 lutego 1997 r. Sąd Rejonowy odroczył na dzień 5 marca 1997 r., ponownie w dniu 18 lutego wysyłając wezwanie, na którym znajduje się adnotacja o złożeniu go w urzędzie pocztowym w W. Wysłany pozwanej 18 marca 1997 r. wyrok awizowano 21 marca, 27 marca i 29 marca, tę ostatnią datę nosi stempel poczty w W., po której zwrócono przesyłkę Sądowi jako nie podjętą w terminie.

Zarzut zatem braku prawidłowego doręczenia wyroku zaocznego jest chybiomy. Zgodnie z przepisem art. 133 § 2a KPC pisma procesowe dla podmiotów gospodarczych wpisanych do rejestru sądowego doręcza się na adres podany w rejestrze, chyba że strona wskazała inny adres dla doręczeń. Pozwana w rejestrze sądowym figuruje pod adresem podanym w pozwie. Zgodnie zatem z treścią § 2b wskazanego przepisu, w razie niemożności doręczenia na wskazany adres pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. Tym samym uznać należy, że wyrok zaoczny został pozwanej doręczony prawidłowo.

Tym samym trafne jest postanowienie Sądu Wojewódzkiego, oddalające zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu pierwszej instancji odmawiające przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego, który podziela ustalenia Sądu Rejonowego w przedmiocie braku staranności pozwanej w zabezpieczeniu odbierania korespondencji kierowanej do siedziby spółki.

Rozpoznając zatem kasację w jej granicach i nie stwierdzając nieważności postępowania (art. 393¹¹ KPC) Sąd Najwyższy nie znalazł usprawiedliwionych podstaw do jej uwzględnienia i w oparciu o art. 393¹² KPC postanowił jak w sentencji.

=====